Dosarul nr.3-3389/2023
2-23167543-12-3-23112023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

18 decembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către Cojocaru Vadim împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea punctului 1 al Ordinului***** din 26.10.2023 cu privire la serviciul în cadrul Centrului, obligarea emiterii Ordinului de eliberare din funcție a reclamantului Cojocaru Vadim pe motiv de limită de vîrstă, precum și achitarea indemnizației unice în mărime de 5 salarii medii lunare,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Cojocaru Vadim s-a adresat cu cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea punctului 1 al Ordinului***** din 26.10.2023 cu privire la serviciul în cadrul Centrului, obligarea emiterii Ordinului de eliberare din funcție a reclamantului Cojocaru Vadim pe motiv de limită de vîrstă, precum și achitarea indemnizației unice în mărime de 5 salarii medii lunare.

În motivarea cererii a invocat faptul că, din anul 1990 pînă în 2007 a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, deţinînd diferite funcţii. Declară că din anul 2007 pînă în 2012 a activat în cadrul Departamentului Instituţiilor Penitenciare al Ministerului Justiţiei, neavând întrerupere în serviciu, prin Hotărârea Parlamentului, nr. 83 din 18.04.2013, a fost angajat în funcţia de director adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie.

Susține că prin Hotărârea Parlamentului nr. 53 din 23.03.2018 a fost acceptată demisia sa din funcţia de director adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie.

Menționează că în 19.11.2019 prin Hotărîre de de Guvern a fost numit în funcţie de şef al Inspectoratului general de Poliţie MAI pe un termen de 5 ani, a executat mandatul dat doar 7 luni după care prin Hotărârea Parlamentului nr. 87 din 11.06.2020 a fost numit în funcţie de director adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie, în sensul dat a fost emis ordinul din 12.06.2020 nr. 194 ps.

Indică că la data de 26.10.2023, potrivit Hotărîrii Parlamentului Republicii Moldova, s-a constatat încetarea mandatului de director al Centrului Naţional Anticorupţie Iulian Rusu în baza cererei de demisie, totodată, la art. 2 s-a indicat la data încetării mandatului de director al Centrului Naţional Anticorupţie încetează de drept mandatele de directori adjuncţi Cojocaru Vadim și Alexandru Pînzari.

Astfel susține că, la data de 26.10.2023 a fost emis ordinul de Directorului locotenent-colonel Alexandr Pînzari***** prin care s-a dispus a constata încetarea de drept a mandatului de director adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie, general-maior Cojocaru Vădim Ştefan de la 26.10.2023.

La data de 08.11.2023 de către Centrului Naţional Anticorupţie i-a fost eliberat certificatul nr. 08/02-17725, prin care conform calculului la data eliberării certificatului 07.11.2023 precum că acumulează o vechime totală în cadrul Centrului de 08 ani, 03 luni şi 20 zile.

Indică că cu Ordinul *****, nu este deacord, consideră că este ilegal fiind emis cu grave încălcări ale legii, prin care i s-a lezat dreptul la indemnizaţia unică pentru limita de vîrstă.

Declară că potrivit Hotărîrii Parlamentului nr. 304 din 26.10.2023 este indicat că, s-a constatat încetarea mandatului de Director al Centrului Naţional Anticorupţie a lui Iulian Rusu în baza cererei de demisie în temeiul art. 8 alin (7) lit a), alin. (8) şi (10) din Legea nr.1104/2022 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie. Prin urmare, directorii adjuncţi la data încetării mandatului de Director sunt eliberaţi din serviciu, or, conform prevederilor art. 9 alin. (1) lit g), k) al legii Legea nr.1104/2022 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie, prevede că, directorul g) emite, în temeiul şi în vederea executării legii, ordine, dispoziţii şi instrucţiuni; emite ordine de numire şi de eliberare din funcţie. Astfel, potrivit normei indicate se prezumă acel fapt că Directorul Alexandru Pînzari urma să emită Ordin de „eliberare din serviciu a Directorului adjunct pentru limită de vîrsă”, iar a constata încetrarea de drept a mandatului Directorului adjunct nu este de competenţa Directorului, în felul cum prevede art. 9 alin. (1) lit. k) al legii Legea nr.1104/2022 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie.

Afirmă că Legea nr.1104/2022 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie nu prevede un asemenea temei de încetarea de drept a mandatului de director adjunct, iar în cazul de faţă, temeiul de eliberare din servicu este limita de vîrstă, or, la eliberarea din funţie Centrul urma să vină cu propunearea a unei alte funcţii de seviciu în care să fiu angajat, însă dat fiind faptul că reclamantul a atins limita de vîrstă o astfel de propunere nu a primit fiind eliberat din funcţie pe un motiv neprevăzut de lege.

Menționează că în aceiaşi ordine de idei, puctul nr. 1 din ordinul *****. este ilegal, deoarece Legea nr.1104/2022 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie nu prevede temeiul „ a constata”, „încetarea de drept". Astfel, acest ordin urmează a fi anulat în partea temeiului de eliberare din serviciu. Autoritatea emiţînd ordinul dat a mers pe o cale mai puţin legală cu scopul de a se eschiva de la achitarea indemnizaţiei unice pentru limită de vîrsă.

Prin urmare relevă că potrivit art. 34 alin. (2) lit. b) Legea nr.l 104/2022 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie, în ordinul de eliberare urma să fie indicat eliberarea din serviciul Centrului Naţional Anticorupţie pentru limita de vîrstă.

Consideră că prin activitatea exercitată întrunesc condiţiile art. 35 alin. (1) Legea nr.1104/2022 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie, întrucît am cumulat o vechime totală în cadrul Centrului Naţional Anticorupţie de 08 ani, 03 luni şi 20 zile, iar în astfel de condiţii dispun de indemnizaţie unică în cadrul Centrului în mărime de 5 salarii medii lunare.

Menționează că conform art.17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Indică că conform art. 39 Cod Administrativ (1) Controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Declară că conform art. 206 Cod Administrativ (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

(2) Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin. (1), cu excepţia situaţiei cînd se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

Menționează că conform art. 208 Cod administrativ, (1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

(2) Dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea prealabilă, deşi termenul pentru depunerea cererii prealabile nu a fost respectat acţiunea în contenciosul administrativ este oricum admisibilă. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un tert.

Relevă că conform art.209 al Codului Administrativ, (1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru

soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Totodată susține că în Odinul***** din 26.10.2023 în pct. 6 este specificată metoda de contestare fără respectarea procedurii prealabile, astfel, î-mi realizez dreptul la acţiune prin înaintarea prezentei cerere de chemare în judecată fără adresarea prealabilă către Centrul Naţional Anticorupţie.

Prin urmare solicită Cojocaru Vadim împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea punctului 1 al Ordinului***** din 26.10.2023 cu privire la serviciul în cadrul Centrului, obligarea emiterii Ordinului de eliberare din funcție a reclamantului Cojocaru Vadim pe motiv de limită de vîrstă, precum și achitarea indemnizației unice în mărime de 5 salarii medii lunare.

În ședința de judecată avocatul reclamantului Cojocaru Vadim, reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul autorității publice pîrîte Centrului Național Anticorupție a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată din motivele invocate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamantă în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceasta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, punctul 1 al Ordinului***** din 26.10.2023 cu privire la serviciul în cadrul Centrului reprezintă act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare este susceptibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă,* din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Se reține din explicațiile părților și materialele cauzei că reclamantul Vadim Cojocaru prin Hotărârea Parlamentului nr. 83 din 18.04.2013 a fost angajat în funcţia de director adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie.

Ulterior prin Hotărârea Parlamentului nr. 53 din 23.03.2018 a demisionat din funcţia de director adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie.

Apoi, prin Hotărârea Parlamentului nr. 87 din 11.06.2020 a fost numit în funcţie de director adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie, în acest sens a fost emis ordinul ***** din 12 iunie 2020 prin care a fost confirmat în funcţia de director adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie.

Prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 304 din 26.10.2023 s-a constatat încetarea mandatului de director al Centrului Naţional Anticorupţie al domnului Iulian Rusu în baza cererii de demisie, iar la art. 2 din actul normativ nominalizat în temeiul art. 8 alin. (7) lit. a), alin. (8) şi (10) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie la data încetării mandatului de director al Centrului Naţional Anticorupţie încetează de drept şi mandatele de directori adjuncţi ale domnilor Vădim Cojocaru şi Alexandr Pînzari.

La art. 3 al Hotărârii Parlamentului nr. 304 din 26.10.2023 este indicat faptul că, aceasta intră în vigoare la data adoptării şi poate fi contestată în instanţa de judecată în termenul prevăzut la art. 209 din Codul administrativ, nr. 116/2018.

În acest context, prin Ordinul ***** din 26.10.2023 „Cu privire la serviciul în cadrul Centrului”, Centrul Naţional Anticorupţie în vederea executării Hotărârii Parlamentului nr. 304 din 26.10.2023 privind încetarea mandatului de director al Centrului Naţional Anticorupţie a constatat încetarea de drept a mandatului directorului adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie, general maior Cojocaru Vădim Stefan de la 26.10.2023.

Potrivit ***Hotărîrii Parlamentului Republicii Moldova privind încetarea mandatului de director al Centrului Naţional Anticorupţie nr. 304 din 26.10.2023,***

Art.1. – Se constată încetarea mandatului de director al Centrului Naţional Anticorupţie al domnului Iulian RUSU în baza cererii de demisie.

Art.2. – La data încetării mandatului de director al Centrului Naţional Anticorupţie încetează de drept mandatele de directori adjuncţi ale domnilor Vadim COJOCARU şi Alexandr PÎNZARI.

Art.3. – Prezenta hotărâre intră în vigoare la data adoptării şi poate fi contestată în instanţa de judecată în termenul prevăzut la art.209 din Codul administrativ nr.116/2018.

Astfel raportînd prevederea legală indicată supra, rezultă că odată consumată numirea în funcţie (adică încetarea mandatului de director adjunct), încetarea atribuţiilor de serviciu a persoanei desemnate (reclamantului Cojocaru Vadim) nu poate avea loc decât prin procedeele stabilite de lege, la cazul dedus judecăţii rezultă că se face referire la legea specială evident ţinând cont de izvorul principal de drept care a dat naştere acestui raport juridic adică Hotărârea Parlamentului nr. 304 din 26.10.2023.

În conformitate cu prevederile ***Legii cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie nr. 1104-XV din 06.06.2002,***

Articolul 8. Numirea şi eliberarea din funcţie a directorului Centrului

(1) Centrul este condus de un director. Directorul Centrului (denumit în continuare *director*) este numit în funcţie de Parlament cu votul majorităţii deputaţilor aleşi, la propunerea a cel puţin 20 de deputaţi, cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri şi imunităţi, pentru un mandat de 5 ani, fără posibilitatea numirii pentru un alt mandat.

(2) Funcţia de director este incompatibilă cu orice altă activitate remunerată, cu excepţia activităţilor ştiinţifice, didactice şi de creaţie.

(4) Candidatul la funcţia de director trebuie să întrunească următoarele cerinţe:

a) deţine cetăţenia Republicii Moldova şi este domiciliat pe teritoriul ei;

b) are capacitate deplină de exerciţiu;

c) are studii superioare juridice;

b) în privinţa lui nu este instituită o măsură de ocrotire judiciară;

e) se bucură de o reputaţie ireproşabilă;

f) nu este şi nu a fost în ultimii 2 ani membru al vreunui partid politic, nu este şi nu a fost angajat în cadrul organelor permanente ale vreunui partid politic;

g) nu are antecedente penale;

h) cunoaşte limba română;

i) este apt din punct de vedere medical pentru exercitarea atribuţiilor;

j) nu are interdicţia de a ocupa o funcţie publică sau de demnitate publică, ce derivă dintr-un act de constatare al Autorităţii Naţionale de Integritate.

(5) La data numirii în funcţie, directorul depune în faţa Parlamentului următorul jurământ:

"Jur să respect cu stricteţe Constituţia şi legile Republicii Moldova, să îndeplinesc conştiincios obligaţiile ce îmi revin, să apăr ordinea de drept, drepturile şi libertăţile omului, interesele generale ale societăţii şi ale cetăţenilor Republicii Moldova de a trăi şi de a se dezvolta într-un mediu liber de corupţie."

(7) Mandatul directorului încetează în caz de:

a) demisie;

b) incompatibilitate;

c) pierdere a cetăţeniei Republicii Moldova;

d) imposibilitate a exercitării mai mult de 4 luni consecutiv a atribuţiilor ce îi revin în legătură cu starea sănătăţii, constatată prin examen medical;

e) atingere a plafonului de vîrstă;

f) pronunţare a unei sentinţe definitive de condamnare;

g) nedepunere a declaraţiei de interese personale şi a declaraţiei cu privire la venituri şi proprietate în modul şi în termenele prevăzute de lege;

h) emitere/adoptare a unui act administrativ sau încheiere a unui act juridic cu încălcarea dispoziţiilor legale privind conflictul de interese, fapt stabilit prin actul de constatare rămas definitiv;

i) deces;

j) revocare.

(8) Temeiurile prevăzute la alin.(7) lit.a)–i) se constată în şedinţă plenară a Parlamentului, în baza raportului Comisiei juridice, numiri şi imunităţi, prin adoptarea unei hotărîri prin care se ia act de apariţia cauzei ce determină încetarea mandatului.

(9) Revocarea din funcţie a directorului se dispune de Parlament, cu votul majorităţii deputaţilor aleşi, la propunerea a cel puţin unei treimi din numărul deputaţilor aleşi, cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri şi imunităţi, în caz de:

b) obţinere a unui rezultat negativ la testarea integrităţii profesionale în condiţiile prevăzute la art.14;

c) constatare, în rezultatul controlului parlamentar efectuat în condiţiile prezentei legi, a unei activităţi nesatisfăcătoare în domeniul prevenirii şi combaterii corupţiei, a actelor conexe corupţiei şi a faptelor de comportament corupţional.

(10) În exercitarea atribuţiilor sale, directorul este asistat de 2 adjuncţi, numiţi în funcţie de Parlament, la propunerea directorului, pe perioada mandatului directorului. Pentru a fi numit în funcţie, candidatul trebuie să întrunească criteriile prevăzute la alin.(4). Activitatea directorului adjunct încetează în condiţiile alin.(7), (8) şi (9). Revocarea din funcţie a directorului adjunct se dispune de Parlament, cu votul majorităţii deputaţilor aleşi, din iniţiativa directorului, iar în cazul circumstanţelor prevăzute la alin.(9), la propunerea a cel puţin 20 de deputaţi, cu avizul pozitiv al Comisiei juridice, numiri şi imunităţi.

Articolul 12. Angajaţii Centrului

(1) În cadrul Centrului activează persoane cu funcţie de demnitate publică, ofiţeri anticorupţie, funcţionari publici şi alte categorii de personal.

(2) Ofiţer anticorupţie este persoana care ocupă o funcţie în cadrul Centrului, este învestită cu drepturi şi are obligaţii pentru exercitarea atribuţiilor de serviciu stabilite în fişa postului, căreia i se acordă grad special, în condiţiile prevăzute de prezenta lege. Ofiţerul anticorupţie este funcţionar public cu statut special.

(3) În funcţie de atribuţiile ce le revin, ofiţerii anticorupţie fac parte din personalul scriptic sau din cel criptic.

(4) Datele despre ofiţerii anticorupţie ale căror identitate şi calitate constituie secret de stat nu pot fi incluse în resursele informaţionale publice sau în resursele cu accesibilitate limitată ale autorităţilor publice, ale persoanelor fizice şi juridice. La solicitarea Centrului, autorităţile publice, persoanele fizice şi juridice sunt obligate să excludă din resursele lor informaţionale datele care ar putea dezvălui identitatea şi calitatea ofiţerului anticorupţie.

(5) Ofiţerul anticorupţie ale cărui identitate şi calitate constituie secret de stat poate folosi, în exerciţiul funcţiunii, nume de serviciu codificat. Modul de atribuire şi de folosire a numelui de serviciu codificat se stabileşte prin act normativ aprobat de directorul Centrului.

(6) Persoanelor cu funcţii de demnitate publică din cadrul Centrului li se aplică prevederile Legii nr.199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege, funcţionarilor publici li se aplică prevederile Legii nr.158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, iar pentru alte categorii de personal se aplică prevederile legislaţiei muncii. Persoanele cu funcţii de demnitate publică din cadrul Centrului care deţin grad special sunt ofiţeri anticorupţie.

(7) Urmărirea penală în privinţa ofiţerilor anticorupţie pentru acţiunile întreprinse în legătură cu exerciţiul funcţiunii este pornită de Procurorul General.

Articolul 34. Temeiurile încetării serviciului (– normă în vigore la data intentării procedurii adminstrative),

(1) Serviciul în cadrul Centrului încetează în caz de eliberare ori deces.

(2) Eliberarea poate avea loc:

a) în caz de demisie;

b) pentru limită de vîrstă;

c) la expirarea contractului individual de muncă;

d) în caz de transfer în o altă autoritate publică;

e) în cazul alegerii într-o funcţie electivă în o altă autoritate publică;

f) în cazul lichidării subdiviziunii Centrului sau reducerii statelor de funcţie în cadrul subdiviziunii Centrului;

g) în cazul incapacităţii de îndeplinire a atribuţiilor constatate prin examen medical de specialitate;

h) din cauza necorespunderii funcţiei deţinute constatate de comisia de atestare, în cazul lipsei unei funcţii inferioare vacante sau respingerii funcţiei propuse;

h[1]) în cazul nesusţinerii perioadei de probă;

i) pentru încălcarea gravă sau încălcarea sistematică a disciplinei;

j) în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.14;

k) în legătură cu tăinuirea unor fapte care împiedică angajarea în serviciu;

l) pentru comiterea unei infracţiuni şi condamnare prin sentinţă judecătorească definitivă;

m) în cazul rămînerii definitive a actului de constatare prin care s-a stabilit emiterea/adoptarea de către angajatul Centrului a unui act administrativ, încheierea directă sau prin intermediul unei terţe persoane a unui act juridic, luarea sau participarea la luarea unei decizii cu încălcarea dispoziţiilor legale privind conflictul de interese;

m[1]) în cazul stabilirii, prin actul de constatare rămas definitiv, a încălcării prevederilor art.16 alin.(2) şi (3);

m[2]) în cazul nedepunerii declaraţiei de avere şi interese personale sau refuzului de a o depune, în condiţiile art.27 alin.(8) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Naţională de Integritate;

m[3]) în cazul dispunerii de către instanţa de judecată, prin hotărîre irevocabilă, a confiscării averii nejustificate;

n) în cazul retragerii cetăţeniei Republicii Moldova;

o) în alte cazuri prevăzute de legislaţie.

(3) Nu se admite eliberarea angajatului în timpul aflării lui în concediu de odihnă sau concediu medical, cu excepţia cazului prevăzut la alin.(2) lit.h).

Totodată instanța reține că reclamantul din 31.03.2011 beneficiază de pensie pentru vechimea în muncă.

Astfel, raportând normele de drept la circumstanţele raportului juridic se constată faptul că, Cojocaru Vadim desfăşura activitatea în funcţie de demnitate publică atât în primul mandat cât şi în al doilea, iar în speţă se atestă că, nemijlocit doar colaboratorul Centrului Naţional Anticorupţie în sensul art. 12 alin. (1) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie este subiectul care încetează serviciul în cadrul Centrului şi asupra căruia se aplică prevederile art. 35 al Legii indicate supra.

Totodată instanța raportînd prevederile legale indicate supra reține că, competenţa deplină şi subiectul cu drept de eliberare din funcţie a directorului adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie îl deţine Parlamentul Republicii Moldova, iar Centrul Naţional Anticorupţie la caz, are prin prisma Hotărârii Parlamentului nr. 304 din 26 octombrie 2023 şi art. 8 alin. (7), (8) şi (9) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie, doar atribuţia de a stabili procedura de confirmare şi de revocare/eliberare din funcţie a directorului adjunct, şi nicidecum atribuţia de a efectua eliberarea propriu-zisă a acestuia.

Astfel, activitatea de director adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie încetează în condiţiile art. 8 alin. (7), (8) şi (9) din Legii cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie nr. 1104-XV din 06.06.2002, indicate supra.

În rezultat, instanța conchide că, eliberarea din funcţie a directorului adjunct al Centrului Naţional Anticorupţie poate fi dispusă numai de către autoritatea care l-a numit, şi anume de către Parlament, fapt realizat prin Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova privind încetarea mandatului de director al Centrului Naţional Anticorupţie nr. 304 din 26.10.2023.

În lumina celor menționate, instanța conchide că pretențiile deferite judecății sunt neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare.

Prin urmare, instanța conchide că actul administrativ contestat în prezenta speță este legal în fond, emis cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivat și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru actului contestat, nu atinge nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea actului administrativ contestat în prezenta speță.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ contestat, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actul administrativ contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea punctului 1 al Ordinului***** din 26.10.2023 cu privire la serviciul în cadrul Centrului. Or, de către autoritatea publică pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ care fiind emis în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în

privința reclamantului, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

În contextul menționat, avînd în vedere că pe parcursul examinării pricinii civile nu au fost stabilite careva temeiuri de anulare a punctului 1 al Ordinului***** din 26.10.2023 cu privire la serviciul în cadrul Centrului, instanța ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiate și pretențiile reclamantului cu privire la obligarea emiterii Ordinului de eliberare din funcție a reclamantului Cojocaru Vadim pe motiv de limită de vîrstă, precum și achitarea indemnizației unice în mărime de 5 salarii medii lunare.

În rezultat, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Cojocaru Vadim împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea punctului 1 al Ordinului***** din 26.10.2023 cu privire la serviciul în cadrul Centrului, obligarea emiterii Ordinului de eliberare din funcție a reclamantului Cojocaru Vadim pe motiv de limită de vîrstă, precum și achitarea indemnizației unice în mărime de 5 salarii medii lunare.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către Cojocaru Vadim împotriva Centrului Național Anticorupție privind anularea punctului 1 al Ordinului***** din 26.10.2023 cu privire la serviciul în cadrul Centrului, obligarea emiterii Ordinului de eliberare din funcție a reclamantului Cojocaru Vadim pe motiv de limită de vîrstă, precum și achitarea indemnizației unice în mărime de 5 salarii medii lunare, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii